

[...]

37.030/II/PN
TVS/YS

Mevrouw de Vice-eerste minister,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in haar zitting van 21 april 2005 een klacht onderzocht tegen een lid van uw strategische cel Justitie, Mevrouw [...], die zou geweigerd hebben Nederlands te spreken aan de telefoon.

Op haar vraag om inlichtingen dienaangaande hebt u de VCT op 21 maart jl. het volgende geantwoord:

“Ik heb uw brief van 3 maart 2005, waarmee u mij meedeelt dat er bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een klacht werd ingediend wegens het feit dat, op 14 februari 2005, mijn adjunct-directrice, mevrouw [...], tijdens een telefoongesprek zou geweigerd hebben om Nederlands te spreken, ontvangen.

Mijn adjunct-directrice herinnert zich zeer goed dat zij een telefoontje kreeg van een persoon die Nederlands sprak en die zich zeer agressief opstelde.

Deze persoon had mij voordien een brief gestuurd, waarop ik uitgebreid had geantwoord. Als gevolg van mijn brief, antwoordde deze persoon met een nieuwe brief, waarin hij dezelfde vragen ter sprake bracht waarop ik reeds antwoord had gegeven.

Deze persoon interpelleerde mijn adjunct-directrice inzake de reden waarom hij geen antwoord ontving op die tweede brief.

Mijn adjunct-directrice legde hem uit dat de eerste brief die aan hem werd gestuurd volledig was en in ruime mate mijn standpunt weergaf over de problematiek van de erkenning van de erediens in België. Een nieuwe brief van mij zou dus overtoollig geweest zijn.

De gesprekspartner van mijn adjunct-directrice deelde mee dat hij aangaande deze problematiek de Belgische staat wenste te dagvaarden.

Mijn adjunct-directrice deelde hem mee dat hij vanzelfsprekend dat recht had, indien hij van mening was dat de criteria voor de erkenning van een erediens in België niet voldoende objectief waren.

In de loop van het gesprek uitte hij zijn verbazing over het feit dat mijn adjunct-directrice hem niet in het Nederlands te woord stond en hij liet opmerken dat ze daartoe verplicht was.

Aangezien mijn adjunct-directrice niet perfect tweetalig is, legde ze hem uit dat ze het gesprek niet in het Nederlands verder kon zetten en dat hij zich tot een ander lid van het kabinet kon wenden indien hij uitleg in het Nederlands wou.

Ze heeft hem inderdaad gepreciseerd dat wat betreft de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken, de leden van de strategische cellen van de ministers van de federale regering niet verplichtend tweetalig moeten zijn en dat hij, indien hij het wenste, het hem vrij stond om zich te wenden tot een ander lid van het kabinet, maar dat hij ervoor gekozen had om zich tot haar te wenden.

Na deze uitleg gaf die persoon er de voorkeur aan om het gesprek af te breken en haakte hij in.

Ik wens u ook te preciseren dat mijn strategische cel Justitie een bepaald aantal Nederlandstaligen telt en dat men aan de betrokkene nooit zou hebben geweigerd om hem een uitleg in het Nederlands te verschaffen indien hij zich tot één van die personen had willen wenden. Bovendien staat op de website van FOD Justitie – Strategische Cel Justitie, duidelijk vermeld dat mevrouw [...], adjunct-directrice, Franstalig is.

Omdat de betrokkene zich dus rechtstreeks tot haar heeft gewend en hij haar van bij het begin van het gesprek in het Frans liet praten, zonder dadelijk iets te zeggen over haar beheersing van het Nederlands, denk ik dat de betrokkene in zekere zin geïrriteerd raakte toen ze hem preciseerde dat ik geen nuttig gevolg zou geven aan zijn tweede brief.”

*

*   *

Uit uw antwoord blijkt dat mevrouw [...] de klager aangeboden heeft om zich tot een Nederlandstalige collega op de strategische cel te richten, wat de betrokkene zou hebben geweigerd.

*

*   *

Strategische cellen zijn centrale diensten in de zin van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Overeenkomstig artikel 41, §1, SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren, gebruik van die van de drie talen (Nederlands, Frans, Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Strategische cellen moeten derhalve op die wijze georganiseerd worden dat aan deze wettelijke verplichting kan worden voldaan.

Een lid van een strategische cel moet evenwel niet tweetalig, laat staan drietalig zijn.

De VCT stelt vast dat de betrokken medewerkster van de minister haar gesprekspartner (de klager) heeft aangeboden om de zaak met een Nederlandstalige collega af te handelen. De klager heeft dit aanbod geweigerd.

De VCT is van oordeel dat de gecoördineerde taalwetten niet zijn overtreden en acht derhalve de klacht ontvankelijk doch ongegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS